

మనమనవిద్వంశం

“పుంతలో ముసిలమ్మ” అంటే సర్వసాధారణంగా అందరికీ అర్థమైపోతుంది మెలరాయి అని “మాన్ మాన్ స్పీడ్” అంటే ఎంతమందికి అర్థమైందో? “బుతుపవనవేగం” అని దాని అర్థం. దానినే “పాడు పుకళ్ల” భాషలో గుర్తించాలి అంటే ఏ మనలో నాకు తెలియకుండావుంది ఈ వ్యాసం ముగించేలోగా ఏదైనా కొత్త సంగతి తిట్ట గలదేమో చూడాలి!

“ఆవారం అంతా నాలో స్పీడ్ కాంగ్రెసు స్పీడ్” అని వెనక ఒక వ్యాసం ముగించాను. అప్పుడు చూచిన మహానగరం కలకత్తా! ఆలాంటివారమే నేను గడపిన మరొక వారమా, నేను చూచిన మరొక మహానగరము కలకత్తా ఆవారము 19-10-1945 మొదలు 25-10-1945 వరకు గల ఆరున్నొక్క పూరాగోజుల వారమును ఆనగరము మదరాసు - దక్షిణ - మహారాష్ట్ర) ఇనుపదారికి. ఆదిమూలమైన మదరాసునగరము. నగరవర్ధనకంటే నగర ప్రవేషవర్ధనం ఇప్పట్లో ఇతివృత్తమునకు సత్తువ ఇచ్చేవి ఆంధ్రుడైనవాడు మదరాసునగరం అంటే ఐవి కోసుకుంటాడు. నేను ప్రవేశించిన ఆరాత్రి మదరాసు పట్నం మీద ఆకాశాన్ని అతి నిర్మలంగా చూడగలుగుతూ పట్నం యొక్క పొడి పొడి తాగ్రోడ్డంటు టకటకా జట్కూ మీద పోగలిగానూ అన్న సంగతి తిలుచుకుంటే ఇప్పటికీ కూడా వింత వినోదం ముప్పిరిగొనిపోతూవుంటాయి. ఆ రాత్రి ‘మెయిరీ’ ప్రకారం మాస్త్రీ కనవచ్చేది 18-10-1945 రాత్రి 10 గంటలు. ఆకాశాన్ని మాస్త్రీ మక్కలూ మాడ చక్క వైవ శిరస్కాల ప్రప్రథమ ద్యాదకీ తిరుణ చంద్రబింబమాను!

కాని 17-10-1945 సాయంకాలం రాజమహేంద్రవరంలో ఇంటివద్ద నేను మంచి చేసుకు, మెయిలు అంగుకుందామనే దృష్టిని రిక్టోలో కూర్చున్నప్పటి సంగతి! చలిగాలి ప్రారంభించింది. అప్పటికప్పుడే చినుకులు పడుతున్నాయి ఆకాశం అంతా మహాట్టహాసంగా మేఘావృతమై వలూహ కౌదులు వివ్వలవిడి విహరిస్తూ వున్నంత విహ్వలత్వం వెల్లడిగా వినూపుంది. “వెళ్ళినా మాన్నా?” అని ఒక లీవు ఊగిన లాడి, రిక్టోవాణి “నిలు నిలు లాగకు” అని ఆపి, మళ్ళీ “లాగు” అని ముదలయిచ్చి బయలుదేరాను. “ఉత్తరాలు తడియకుండా తీసుకుపోయే మెయిలు బండి మీద కునం మాత్రం తడియకుండా పోలేమా?” అని పెద్ద నిబ్బరము లోచింది. — ఇంతకూ మదరాసుకు రాజమండ్రికి దూరం 361 మైలు మాత్రమే! “ఒక్కరాత్రి కన్ను మూసుకుంటే తెల్లతొసరికి మదరాసు!” అని పించింది. మళ్ళీ “రాజమండ్రికి—మదరాసుకు మధ్యను తెల్లతొసరి రాత్రి అంటూ వుంటుందా?” అని అనిపించింది.

చెమ్మగారున్న రోడ్డంట రిక్టో లాగ బతుకూన్న కొద్దీ, తరపచి తిడి అయిన కొద్దీ, నా మనస్సులో ఆదేవిటో “పెనిమిసమ్” కు బదులు “అస్టిమిసమ్” రేకత్తసాగింది. “గర్లలా ఉణుముతోంది బాబూ” అని రిక్టోవాణి “ఉణుమనివ్వరా!” అంటూ ఉణుకవేసినట్లు సాగించాను రిక్టోను రాజమహేంద్రవరం పెద్ద స్టేషను దాకాను సకాశానికి, అనగా మెయిలు వేళ్ళకు అన్నమాట. దారిలో ఏ విధమైన విలయ వైపరీత్యము గాని, అకాల మృత్యువు గాని రాలేదు! కాని స్టేషన్ భవనంలో దిగి ఇటూ అటూ తిలకించేలో కూలీనాడు “బాబూ! మెయిలుకా?” అన్నాడు. “ఏం?” అన్నాను. “ఇంకా ప్యాసెంజరే రాంది, మెయిలు

టూకు ఏం చెప్పను బాబూ! కూకుంటే వెయిటింగు రూములో కూకోండి!” అన్నాడు. గడియారం వంక చూచాను. మెయిలు రావలసిన ‘టయ’ మయింది... ఆకాశం పినుగడ్డట్టు మెటిసింది. కూలివారి వంక నేను గ్రుణుణుణు మను. వాడు తిన్నగా సామాను వెయిటింగ్ రూములో జాగ్రత్త పెట్టి “తమరు ఇక్కడే దయసేయండి! నేకనుక్కొస్తాను. తమ రొక్కరే నేటి ప్రయాణీకులు ఈ స్టేషనునుండి వెళ్ళేవారు. బాబులకు వానావజిదా ఆటంకాలు లేవు లాగుంది” అన్నాడు. కూలివాండ్లలో కొందఱు కొందఱు అతి వాగుడుగాండ్లుంటారు. ఆలాంటివార్యల్లో బిడోకాడు అని అనుకొని వాణ్ణి సామాను చూస్తూవుండ మని నేనే తిన్నగా స్టేషనుమాస్టరు గారి దగ్గ అరు వెల్లిపోయాను

స్టేషన్ మాస్టరు, దీపాల నా గమ్మును “వేలిగించరా హరికేన్ లాంతరు. కర్రెంటు పోయినట్లుంది” అని అంటున్నాడు. తెలిఫోను కొమ్ము ఎత్తి “హల్లో” అని ద్వార పూడి పిలుస్తున్నాడు. అటునుంచి జవాబు లేదు. “మెయిలు ముందా? ప్యాసెంజరు ముందా?” అని అన్నాను, నిరాకాపూరి తుడై అతగాడుంటే. “ఆ సంగతే కనుక్కుందామని పిలిస్తే ఫలకడం లేదు ఒక స్టేషను. బాల్వేరునుంచి కడియందాకా ఒకే రోద ఒకే గాలి విసురుతూన్నట్లుంది” అన్నాడు. అంటే “తూర్పు గాలా?” అన్నాను. “ఏ దిక్కు కనబడం లేదు నాకిప్పుడు” అన్నాడు అతగాడు. కుటీ వొంగి వొంగి, ఇద్దఱం కలిసి సన్న చిరుకు గుండా లైనమ్మ పీ చూచే! లైను బాగానే వుంది బొమ్మూగు మెట్టదాకా! “ఒకటూ ప్యాసెంజరే ముందోచ్చేట్టుంది” అని అంటూ తన గడిలో గణ గణ శిబ్బమై నే స్టేషనుమాస్టరు పరుగెత్తేడు. మరినాలో విఠ

శ్రీ కవికొండల వెంకటరావు

త్పించు, "వ్యాసంబును పోతేనో?" అని "ఎవో బండ్లలో ఎక్కువ కుర్చుంటానో" వేటును. ఎంత వారు కుర్చునా ఎంత గాలి పోతినా, ఇంటికంటే గుడిపదిలం అప్పులు పుచ్చుకొంటే రైతే వేటునుకున్నాను. బొట్టి కౌక్కుమాతే ఎట్లం? కేనా పాద లాడు చేరకపోతామా? అని తలపోశాను. మృగాలు అంపుట్టాను, ఎంత గాలి పోతేనే ఎగవడావు అని నా పేమా!

బహుమతి రూ. 500
(గవర్నమెంటు రిజిస్టర్డ్)

తెల్ల మెండ్రుకలను పోగొట్టును

రంగులనుమాది మోసపోవడము అది తాత్కాలికము. మా సువాసనగల "మకా మోసాని హేర్ ఆయిల్" అనేక ముమూలికలతో ఆయుర్వేద వృద్ధితో ఆయిల్ 80 సం॥ వయస్సువరకు మెండ్రుకలను సర్వకావుండును ఇదిగాక మెదలులు చలవవిచ్చును "ఉన్మాదము, తలదొప్పి" మగ రాజబులరాయుడు 'జాపక కత్తి'ని కంటి చూపును వృద్ధిచేయును కొద్దిగా నెరిసివుంటే ఒక సీసా రూ 2.8.0 కి సీసాలు రూ 9.0.0 వరకు నెరిసివుంటే, ఒక సీసా రూ 5.0.0 కి సీసాలు రూ 12.0.0 గా నెరిసివుంటే ఒక సీసా రూ 7/- కి సీసాలు రూ 18/- ఇవి వదిలించుదని నియామించి రూ 500/-

INDRA LABORATORIES,
P. O Raj Dnanwar (H Bagh)

వైట్రా
గర్భాశయ రోగనివారణి

సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులకు పూర్తిగా పోగొట్టి, తల్లివలె కలుగజేయుటలో మా వైట్రా నిర్మలీ ఘనతనహించింది. అన్ని పాత్రలలో కొరకం.

రూ 2.8.0

K

కృష్ణా రేబరేటర్స్
★ బెజవాడ ★

ఎప్పుడు కెక్క వాలింది, ఎప్పుడు ప్యా సెంజరు వచ్చిందో, ఎప్పుడు తిక్కెట్టు నేను కొన్నానో, అంతే ఒక్క అరగంబులో జరిగింది. వ్యాసంబు ఒక్క గలిగాను, అది ఆగినవెంటనే అట్టే తిడియకుండా, పక్కపెట్టి తగుముకుంటున్నగా మెత్తగా ఒక కంపార్టువెంటు కలిపిస్తే "అదెం! పగులు పెట్టి" అని లూలీ కేకేస్తూ... కులీరి పొమ్మన్నాను వెచ్చు లిచ్చేసి. చిక్కలో ఒక్కజో కూర్చున్నాను. తూర్పువైపు ఆ అరకు తలుపులు వసేసి ఉన్నాయి. బల్లు, బడి, చలి, అప్పటిమట్టుకు అనిపించలేదు. కాని "మెయిలు దిన్ని తొక్కెయ్యదా?" అనే సమస్య కాళ్ళా ప్రేళ్ళా సంకలవేసి, మనస్సును పోసలాడించింది కొంతసేపు. అంతలో ఎంజన కూసింది. గంట మోగింది. పచ్చలంతురు గార్లు మాపాడు. కూర్చున్న బండ్లకు చుప్పిచ్చింది. "అన్నాంబా రాకా అయి! దాన్నెక్కడమే మంచిపని చేశాను" అని అనిపించింది. కునుకునోసం దినానా విప్పాయి, ముట్టి చేసే పని లేక! కిటికీలన్నీ తెలుపులన్నీ మూసేశాను.

అయితే కడసారి వీడ్కోలు అడకావచ్చునేమో అని అనుకుంటూ, రోజు ముహంద్రవరం చేసి ఒకసారి మాదామని పడమటెంపు కిటికీ దిక్కు దిక్కు ఎక్కేను. రంయని పడమటి గాలి తిరిగి అనే జలు! అనే జలు! రైలు గోదావరి నేడుసులలో నిలిచిపోయింది. నేను తెలుపులన్నీ తిగున పనులు బండిలో కూర్చున్నాను "వంకెన మీద బండి నడువనేమో? నడిస్తే ఆ గాలికి పడిపోతుంటేమో? కింద గోదావరి ఎంత లోతుందో?" ఇవి నాలో నేను పరికొన్న ప్రశ్నలు ఆపాట్లు! పేసికొన్ని ఒక్క మోది పొడి జాగా చూసుకుని, ఒక్కజో క్రొక్కేటిని కూర్చున్నట్లు ముంచీచిప్పేటకు, ముక్కున కొనయూపేరి పెట్టుకున్నావాడిగా కిక్కురు ముకుండా కూర్చున్నాను. తపస్సు చేస్తున్నారని చెదామన్నా వాకు ఏమీ కనిపించలేదు. చేవుడే తేలిపించింది. వంకెన ఎక్కేముందు తిరిగి 'ఆర్పి' మీద వుంది ఇంజన్. ఆర్పి క్రొంద రోడ్డు 'జి.టి. ఆర్' అవగా గ్రాండ్ బ్రంకు రోడ్డు. రైలు సులూ నెప్పాలిసి వస్తే రామేశ్వరంనుండి కలకత్తా మీదుగా కాకి తీసుకుపోయే మహోదా. గ్రాండ్ బ్రంకు ఎక్స్ ప్రెస్ పొయ్యి నెలుపటాల దారి దగ్గర గాని దక్షిణాదికి ఉత్తరాదికి గ్రాండ్ బ్రంకు రోడ్డు ఎలామాచినా చుట్టే. అది హిందూదేశం మీద మధ్యగా పోను. కోస్తా అమ్మటే పోయి, కలకత్తా దగ్గర పడమటకు మళ్లు

కుంది. బహుశా ఆవోవం బావం అది "అలకం" దాకా పోతుందనుకుంటాను. అనే తూర్పువైపు మళ్ళిస్తే బహుశా "చిలకం" దాకా పోవచ్చు. వంగళెంబో చిలకం, పాంచాలంబో "అలకం", మఱి కలకం అంటు ఉస్తామీనే వుంది బరంపురా లిక్కెకలక త్తకు మధ్య మహానదిమీద. ఇదంతా నీ ముక్కే దరా అంటే "ఆనానా దివ్యోబ్రహ్మ" అని చూపిన తీరే అని అనుకోకండి పాకులు. ఒంటరిగా ముగ్గున్న నానుండు అకావాయి - మయాన్మీ పథ్నాలుగు భువనాలయొక్క రహదారి మార్గాలు కనిపించినప్పుడు భారత వరంబోని ఈ మహోదాను ఏమీ విస్మయం పాలయ్యే- ఉన్న ముచ్చటలు మీ గొంతులు బోగాను. కాని నైసమాత్రం ఒక అంకుళం కదలేదు. గంట కొట్టినా తలవేసినా, బచ్చికెండా మాడినా, ఎవరి కెక్కెవాల్సినా ఎన్ని చేసినా తుడుకు తెలజ్కం అంత గింజుకున్నా ఎవర గాలి తీవ్రతకు ఆనా నిలు మండిపోయింది. తెలుపు తీసినా తలపు వేసినా ఒక్కలాంటి చిక్కే!

అంతకంటే ఎక్కడి మేఘం అక్కడ ఉక్కెరి దిక్కురై తవితభి ఊశిపట్టాలు ఒడి కగా వరింప దొప్పింది. నా నుండేలో గాయపడింది. రాయివడింది అంటే ఉత్తరాయి కాగు. అంకలతో వున్నాయి. ఆ అంక విమచకున్నా రూ 381 మూడువండు అువై ఒకటి. అద గ్రాండ్ బ్రంకు రోడ్డు అక్కడ పోతికవైలురాయి. ముద్రాను అక్కడకు అన్ని మెస్కుంది మాపేస్తుంది ఆరాయివచ్చి నా నుండేలో అమాంతం పడినట్లుంది. ఎలా లేవచ్చి పడింది అు అక్కడకి పాకులు. గంటకు 100, 150 మెళ్ళి వేగార్చి వికర ముంపుకు ఏడ లేచి వచ్చి ఎక్కడపాకు?

మర్నా గురాత్రి పది గంటలకు మదరాసులో నేను దిగిన అనంతరం కూడా నా మనస్సులో నిలిచి "ఆరాయి ఇంకా అక్కడ రోడ్డు మీద వుంటూ మెళ్లు నూచిస్తుందా? లేక అనంతా కాళింగో వీనమైపోతూ మదరాసు రాజ మహేంద్రవరం మధ్యనున్న దూరాన్ని మూరించివేసి వుంటుందా?" అనే చింతి నమే! నమ్మండి! ఋసుపవనానికి అంత వేగం వుంది అనే నేను ఈ వ్యాసంకు ముకుంటగా నేను పెట్టిన "మాన్ నూకా స్పీడ్" అన్నా! 381 మదరాసు అని నూచించే గ్రాండ్ బ్రంక్ రోడ్డు మెలురాయి గాలి కెగిరి నా నుండేలో పడడమే "మాన్ నూకా స్పీడ్!"

పెని వ్రాసిన నా అనుభవం అంతా ప్రత్యేక కృత్యం! సత్యం! నిత్యం! కాని

కాలమానం తిరుగుతూనే వుంది. దాని గుండెల్లో ఏ రాయీ పడట్టు లేదు. తెల్లటి 7 గంటలకు నేను తలుపులు తెరిచి చూడటంలో చివరకు ఓ పక్కా కనిపించింది. బతుకు జీవుడా! ఈ గాకా కొట్టు కొచ్చాను అన్నాను గట్టిగా ఒక్కసారి. ఆ దాకా నన్నెఱుగని ప్రక్క అరలోని తోడి ప్రయాణికుడు తటాల్లు తేచి "ఎం దాకా వచ్చాం?" అన్నాడు. "చిన్న గంజాం దాకాను" అన్నాను. అతడి మణికట్టు గడియారంలో ఉదయం ఏడైనా అక్కడ ఇంకా బూడిద రంగుగా నేవుండి సద్యః నూర్చోదయం అవుతూ వున్నట్టు అనిపించింది. గాలి చివకు ఇంకా గడబిడగా నేవుంది. జీలుగు తో కొకటి నేడక ఆవల ఆరుబయట డిగిన లాగుతూ వుంది శివ మెత్తినదా నిలూ! కనిపించే ఒక కట్టడము యొక్క గోడ వొకటి నాని నాని అప్పుడే హఠిపోయింది. అయినప్పటికీ ఎంజన కదిలింది ఏలాగైనా మదరాసు చేరి తీరాలని! మెయిల్ కడ్డో వూ ప్యాసెంజర్లు తప్పకు వెళ్లి పోయిందన్నారు. మెయిలు ముంగు వెళ్ళడం మంచిదే వైలట్ బండిలా పని చేస్తుంది అన్నాను దాని తిరునాతి ఇది వెళ్ళడమే సేఫ్ అన్నాను. తెల్లతాక కబురేమై నా చెప్పొచ్చు మాడిండి బిట్రగుంట ఆ ప్రాంతానికి వచ్చేసరికి మేఘాలు వట్టిపోయి పరుగడు తూన్నట్టు కావడింది. పరుగడు తూన్నవి మేఘాలూ నూర్చుదా? అనే సందేహం కూడా వేసింది-మఱి మధ్యాహ్నం కాబోలు గూడూరు చేరాం- అక్కడితో ఆ తుపాను భీభత్సం అంతమై నట్టుంది. బండీ కొంసెం వేగం పట్టింది. క్రమక్రమంగా లేసిక బ్రిడ్జి చేరే సరికి అసలు కానే కురిసినట్టు లేదు సంద్యా రాగం గడచి చక్కని మక్కలు పొడగట్ట సాగాయి; మదరాసు చేరేలో కరత్యాల ప్రప్రథమ ద్యాదశీ తరుణచంగ్రుడూనే నూను! 18-10-1945 రాత్రి పది గంట

లెంది. ఆ సంగతి తొల్లనే పొరకుల చెవిలో ఊడేశానుగా. మఱింకా అనుకున్నాను. "అమర్యూ! తెనుగు జిల్లాలనే కేన్సి గ్రహం వదలిపోయింది. మదరాసులో పడ్డానురా!" అని, అనుకుంటూ సువిశాల కుభ్రమైన ఆకాశాన్ని మదరాసు మీద చూచేను. మాంట్రో గోడు మాంచి మదమెక్కిన వినుగులా కనిపించింది. దాని మీద బకబకా మా జటక్ గుర్రం పోతూవుంటే ఎలావుంది? "విస్కీ వైట్ హార్స్" లాగుంది.

కాని మర్నాడు తెలుసుకుంటే మేము వచ్చిన రైలే నాటి ఆఖరు రైలని, మఱి ఎక్కడి రైలు అక్కడే బంద్ అయిపోయా యని పుకారు. ఇంకా లోతుగా పూడిస్తే తేలింది - "ఎస్. ఎస్. ఎస్. ఆర్ వాల్తేరు సుంకి గూడూరు దాకా అన్నీ గంజేసని- మనుష్యులు తిరుగ పోయేం గుకు వీళ్ళేదని-". ఇంకా వింటే వెల్లడి కావచ్చిన సంగతి - "తుపాను వెలరేగిన పాగు గుతా వెళ్లు అన్నీ కులిపోయాయి అని- పతు లక్కో చచ్చిపోయాయి అని; పనువులన్నీ విచా తమైనాయి అని, - పంటలన్నీ చినాశం మైనాయి అని -"

ఇఖ ప్రంతలో ముసలమ్మలను గురించిన వృత్తాంతం అడిగేదమిటి అని అనుకున్నాను. రోడ్డుకు గోడు గండి పడిపోయాక రోడ్డు పొడుగుమాపే మైలు రాళ్లుంటాయా అని అనిపించింది అయితే ఎంతసేపూ, మనస్సులో మదరాసుకు గాజుమండ్రీకి మగ్గయ వున్న మైలు రాళ్ళు జ్ఞాపకం వచ్చేవి. అవి ఎన్నీ అని అనుకున్నప్పు డల్లా నెల ముప్పై రోజులు లెక్కిస్తే 12 నెలల ఏడాదికే సరిపోయే 360 రాళ్లుగా తోచి పై నొకటి మిగుల్లా వచ్చేది ఆ ఒక్కరాయి 17-10-1945 రెయి నాగుం డెల్లో పడ్డ 361 నెంబరుకు మైలురాయిగా వచ్చేది.

అది ముసలమ్మల్లో ముసలమ్మల్లా తోచేది. 'మాకానూ-కాస్పీడ్' కు ఎగిరివచ్చి నాగుం డెల్లో నిలిచివుండే ఈ మదరాసు దాకా నన్ను వెంటాడించి అని అనిపించేది. తెనుగు జిల్లాల-పు-పురాతనపు రాయిగా- పునాది రాయిగా తట్టేది ఆ ముసలమ్మ కాలంచేసి నా అనగా దాన్ని మనం ని ఆ చిపోయి నట్టయినా రాజమండ్రీకి మదరా సుకు మగ్గయ కూర మేలేదు. కాలమే లేదు. ఆ గెండు లేవప్పుడు మదరాసే రాజ మండ్రీ రాజమండ్రీకే మదరాసు.

ఈ దృష్ట్యా ఒక వారం వారం మద రాసే రాజమండ్రీ అన్నట్టు తిరిగేశాను. 19-10-45 తేదీని రేడియో స్టేషనులో నాగీతి

కలు ప్రసారం చేశాను. 20-10-45 న అల్ల యార్ ఆవలకంటా లాటిస్ బ్రిడ్జి రోడ్డే వెళ్లా 21-10-45 న మైలపూర్ లో కొత్త రకం బస్సు ఎక్కాను. 22-10-45 బార్నిటాక్ పాదావిడిని తిరిగాను. 23-10-45 న రాయ పేటలో నిలిచాను 24-10-45 న విజ్ఞాన సమితి వీక్షించాను. 25-10-45 న పరసు వాకం చేరాను. అక్కడనుంచి ఆ రాత్రికి సెంట్రల్. మర్నా డుదయం రాజమండ్రీ. మొత్తం రు 85/బు వెచ్చించాను. ఆ రు 85/బులోను రు 24/బు రాను పోను ఇంటర్ టిక్ట్లు ఛార్జీకే.

రాజమండ్రీలో టిక్ట్లు ఇస్తూ అంక చూస్తానగా! దూరం 361 మైళ్లు. పుంతలో ముసలమ్మ మీద అంక 361. తుపాను వెలరేగినా వెంబడి అంక వొక్కటే అని అనుకున్నాను. కాని మదరాసులో ఆవారం నన్ను విసుగులేని త్రిప్పట త్రిప్పింది ఏ అంక? ఏ రాయి? అంకలేని మగరాయి! దానికోసమే నేనాదాకా తలుము కెళ్ళిన "మాకానూ-కాస్పీడ్" అని అనిపించింది. ★

నారనింహలేహ్యము

బంగాళు చెర్రుబడినది. మేవా ము, నిక్కొక, నిస్సత్తువ పక్కు పద్మమును హరించి బలమును, కాంతిని, చిర్యవృద్ధిని కలి గించు కరప్రసాదము -

20 ఖు! పెచ్చి రు. 8-4-0 బోస్టేజీ 12 ఆ. డి. సి. ఏ. డికం వెని "ఆయుర్వేద సమాజం" పెరిదేసి- నెల్లూరు జిల్లా.

ఇంగ్లీషు విద్యాబోధిని

ఒకరి సహాయ మక్కరలేకయే ఆంగ్ల భాషను శీలకగ నేర్చుకొనుటకు వీలుగ వ్రాయబడినది. 80 దినములలో మంచి భాషాజ్ఞానమును నేర్వవచ్చును. ధల 1-0-0

ఆధునిక కామ (త్ర)ము ప్రేమ పురుషులకు సంబంధించిన అనేక రహస్య విషయములు, పాశ్చాత్యుల పద్ధతులు మున్నగునవి విపులీకరింపబడినవి. ధల 2-0-0. పోస్టుఖర్చు వేరు.

ఈ వ్యరికే కో పోస్టు బాక్ 139 - మద్రాసు

ఒక గంటలో యావ్వనము కామ సంభవ

దామపుష్టి, సంసారమును విడువటలో సాహసేది. నిత్యవేదిన వృద్ధులయందు కృ. ఉర్వాచు విచ్చుకు క (2.8.9)

మదన మంజరి ఛార్మనీ

184, ప్రాణేశ్వర రోడ్డు, మద్రాసు
విజ్ఞాన-శ్రీనివాస మెడికల్ కెడ్డు పాఠశాల రోడ్డు, రాజమండ్రీ-కాకత్య రోడ్డు & కో. మెజన్ రోడ్డు, నెల్లూరు; ఆర్.ఎస్ పార్కు